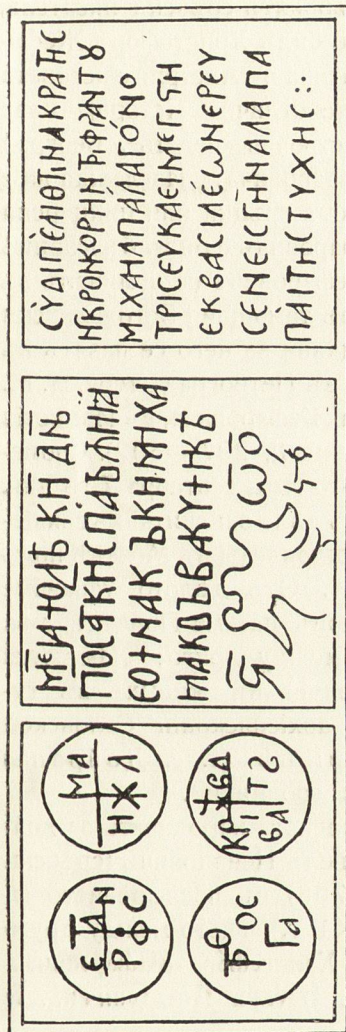

4. — Дойранъ. Двуетиченъ надгробенъ надписъ отъ 1362 г., на голѣма мраморна плоча, зазидана въ притвора на църквата Св. Илия. Съдържа четири монограма и два надписа, единъ славянски и другъ грѣцки. Начертанието на буквитѣ колкото и да е ясно, славянскиятъ текстъ не може да се прочете задоволително, защото камонописецътъ ще да е рисуваъ просто дадената му епитафия.

Монограмитѣ могатъ се развърза тъй:

1. Ἀφιέρωσεν 2. Θυγατρός
3. Μιχαήλ 4. Κρ. βα...τ...,
т. е. Посвети на дъщеря си
Михаилъ Кр. ва...чъ.

Славянскитѣ редове могатъ се проче тъй:

М(ѣс)ѣца юл(н)ѣ кн (28) днѣ
пр(ѣд)стави с(ѣ) (р)абл в(о)жнѣ
(Ѡ)ео(ф)ал кѣкн (т. е. дѣцн)
Михаила Крѣвл. . . . кѣ ѣѠѠ
(6870—1362 г.) ѣѠѠ.

Грѣцкитѣ редове:

Σὺ δ' (ε)ἰπέ, λίθε, τίνα κραταίς;
νεκρὸν κόρην Μιχαήλ πάλαι
γόνυ τρις εὐκαλ(λ)ει μεγίστη ἐκ
βασιλέων ἔρ(ρ)ευσεν εἰς γῆν ἀλ(λ)ὰ
παπαὶ τῆς τύχης.

(А ти, камъко, кажи, кого съхранявашъ? — Починала девойка. . . . Михаилъ отъ древенъ царски родъ, най-благороденъ и могъщъ. Отиде въ земята, но уви, каква злочестина!)